Geld en Goals

Beschrijving

Er was een tijd dat sportclubs werden gerund door passionele eigenaren die seizoenskaarten tekortkwamen en clubliefde in het vaandel droegen. Anno 2025 lopen er andere spelers op het veld: mannen in strakke pakken die â??EBITDA-potentieelâ?? roepen wanneer een spits een hattrick scoort. Welkom in het tijdperk waar private equity zich mengt in de sportwereld â?? een wereld waar spreadsheets net zo belangrijk zijn geworden als spelersscouts.

Het Amerikaanse model: Kapitalisme met communistische trekjes

Amerikaanse sportcompetities, geboren in het hart van het kapitalisme, kennen een structuur die Karl Marx zou doen blozen. Gelijke verdeling van inkomsten, geen promotie of degradatie, en strenge salarisplafonds die voorkomen dat Ã©Ã©n team de competitie overheerst. Het is bijzonder te bedenken dat in het land van de vrije markt een sportteam niet failliet kan gaan door slechte prestaties. Blinde loyaliteit zonder resultaat â?? in elk ander bedrijfssegment zou je voor gek worden verklaard, in het voetbal ben je een â??echte fanâ??.

Private equity: De nieuwe spits in het veld

Tot voor kort was het bezit van sportteams voorbehouden aan excentrieke miljardairs die er vooral van hielden om in de directieloge te zitten. Dat verandert nu razendsnel. Misschien wel het meest veelzeggende van deze ontwikkeling is het besluit op 27 augustus 2024 van de NFL om minderheidsbelangen in teams toe te staan voor institutionele beleggers (d.w.z. private equity-fondsen). De NFL, de laatste Amerikaanse sportcompetitie die deze beslissing nam, heeft nu alle vijf grote Amerikaanse competities toegankelijk gemaakt voor (bepaalde) PE-fondsen. In totaal kan nu 10 procent van een team in handen zijn van private equity-investeerders. Als je denkt dat de zoveelste oligarch of oliesjeik die een voetbalclub koopt erg is, wacht maar tot een consortium van vijf hedgefondsen besluit dat je technisch directeur â??niet presteert volgens verwachtingâ?• en ingeruild wordt voor een algoritme.

Waarom Amerika wint van Europa

Het document legt pijnlijk bloot waarom Amerikaanse sportfranchises een veiliger investering zijn dan Europese voetbalclubs. Terwijl de Premier League, Europaâ??s bestbetaalde competitie, vastzit in een relatief bescheiden mediarechten-deal van Â£6.7 miljard over 4 jaar, tekende de NFL in maart 2021 een deal van $110 miljard voor 11 seizoenen. Nog duidelijker: de NBA verdrievoudigde bijna de waarde van hun tv-rechten, van $24 miljard over 9 jaar naar $76 miljard over 11 jaar in hun meest recente deal van juli 2024. Als je als Europese voetbalbond schreeuwt dat je Â£1.67 miljard per jaar binnenhaalt terwijl de NFL $10 miljard per jaar scoort, weet je dat je niet in dezelfde competitie speelt. Het is alsof je een amateurclub vergelijkt met Manchester City â?? alleen spelen wij Europeanen in dit scenario de rol van de amateurclub.

De spotprenten op ons Europese systeem

Het meest pijnlijke deel van het rapport? In Europese competities verdienen de rijkste clubs tot 15 keer meer dan de armste clubs. In Amerikaanse sporten is dit verschil maximaal 3 keer. De Europese droom waar elke club kan promoveren naar de top klinkt romantisch, maar creÃ«ert een financiÃ«le kloof die bijna onoverbrugbaar is. Sterspelers die honderden miljoenen kosten, salarissen die de pan uit rijzen, en clubs die zich in de schulden steken om bij te blijven â?? allemaal symptomen van een systeem dat de vrije markt vereert maar vergeet dat sport ook om competitie draait.

De toekomst: Excel-formules op het trainingsveld

Voor beleggers die willen profiteren van deze trend is er goed nieuws. De deuren gaan langzaam open voor institutionele beleggers, al is de toegang strikt gereguleerd. De NFL heeft slechts enkele fondsen goedgekeurd â?? Arctos Partners, Ares Management Corporation, Sixth Street en een consortium met Blackstone, Carlyle, CVC, Dynasty Equity en Ludis. Het aantrekkelijke voor private equity is dat sportfans altijd zullen blijven consumeren, zelfs als hun team verliest. Welk ander product kan dat zeggen?

Conclusie

Ongetwijfeld zit er nu ergens een analist spreadsheets te bestuderen om te bepalen of een supporterslied ROI-positief is. Een andere berekent het exacte aantal decibels dat een stadion moet produceren voor optimale â??fan engagement metricsâ?•. De romanti ek van sport maakt plaats voor rendement en risico-analyses. Maar het mooie is: we blijven kijken. We blijven juichen. We blijven onze teams steunen, zelfs als ze in handen zijn van algoritmes en investeringsfondsen. Want zoals een fervent supporter al weet: blind loyaliteit is wat supporters onderscheidt van rationele consumenten. En daar maakt private equity graag gebruik van â?? helemaal tot de bank.